

13 juni 2021

God maakt Abraham en Sara blij met een zoon

Genesis 18:1-15

Thema: Echt blij

Doel

De kinderen leren dat blijdschap een geschenk van God is.

Toelichting

Als mensen vrolijk kijken en blijde woorden uitspreken geeft dat een fijne sfeer. Ze zijn gelukkig, hebben zin om feest te vieren. Ook andere mensen die hen zien en horen worden vrolijk. De ene mens is wat makkelijker blij dan een ander, omdat de een zwaarder aan moeilijkheden tilt dan de ander.

Abraham en Sara krijgen bezoek van drie mannen. Zij zeggen dat God hen nu echt blij gaat maken. Binnen een jaar zullen ze een zoon ontvangen. Het gaat nu gebeuren. Sara lacht vol twijfel, als ze dit hoort. Ook Abraham zegt, dat het niet meer kan. Als de jongen wordt geboren noemen ze hem Isaak. Dat betekent: hij die lacht. Wat zijn ze blij en gelukkig met Isaak. Wat een prachtig geschenk van God. Je kunt Hem inderdaad vertrouwen. Hij doet wat Hij zegt.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Blij

Richtlijnen: Als inleiding kun je aan de kinderen vragen om een blij gezicht te tekenen of een blij gezicht te trekken. Vraag hun waarvan zij blij worden. Wat doen ze als ze blij zijn? Misschien zwaaien met hun armen, dansen en springen. Vandaag krijgen Abraham en Sara bezoek van drie mannen. Zij brengen Gods boodschap dat ze over een jaar een zoon hebben. Abraham zegt: daar ben ik te oud voor. En Sara moet ook lachen over Gods woorden. Maar een jaar later krijgen ze een kind. Ze noemen hem Isaak. Dat betekent: hij lacht, hij maakt ons blij. Nu lachen Abraham en Sara echt en bedanken blij de Here God voor zo'n prachtig geschenk, hun eigen zoon.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Blij om dit kind

Richtlijnen: Als inleiding kun je een verhaaltje vertellen over iemand die ergens heel lang om moet wachten. Zo lang dat het ongelooflijk wordt dat het nog komt. Hij vindt het belachelijk als gezegd wordt: het kan nog steeds gebeuren; nog even, dan is het zover.

Abraham was bijna honderd, Sara niet veel jonger. Drie bezoekers komen bij hen langs en zeggen dat Gods belofte van een zoon binnen een jaar waarheid wordt. Abraham zegt: het kan niet meer, Sara vindt het idee belachelijk en barst in lachen uit. Die lach is geen echte blijheid.

Een jaar later beseffen ze dat God hen blij maakt. Zo noemen ze hun zoon dan ook: Isaak, hij die lacht. Hun leven is door God veranderd, het heeft een andere sfeer gekregen. Ze gaan vol blijheid door het leven.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God geeft ons blijdschap

Richtlijnen: Lees met de jongeren dit hoofdstuk of vertel het in het kort. Vraag aan hen welke verandering er komt bij Abraham en Sara als ze hun zoon krijgen. Wat betekent het voor hun dagelijks werk (iemand om voor te zorgen, iemand om van te genieten en te laten genieten)? Wat betekent het voor de zin van hun dagelijks werk op het land en met de kuddes (het heeft zin, toekomst, omdat ze het voor Isaak doen). Wat betekent Isaak voor hun geloof in God?

Wat maakt hen blij in het leven? Waar kunnen zij van genieten en wat tovert hen een lach op het gezicht?

Zien ze blijde gebeurtenissen als een geschenk van God? Kun je zeggen dat God ons blijdschap geeft?

Is een blijde gelovige ook een geschenk voor God? Hoe kun jij God dit geschenk geven?

Of zijn er in jouw ogen te veel donkere wolken (een wereld met te veel moeite en verdriet, teleurstelling in jouw leven)? Kunnen wij hierin iets van deze geschiedenis leren?

Extra bijbelgedeelte: Romeinen 15:13

(Paulus noemt God degene die hoop geeft. Zijn wens is dat Hij ons helemaal vervult met vreugde en vrede, zodat we altijd blijven hopen. Wie gelooft in Christus, wordt blij.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De Here God had Abraham al eerder, in Genesis 15, een zoon beloofd. Omdat een zoon uitbleef, kwam Sarai met het idee dat Abraham (die toen nog Abram heette) maar met haar slavin Hagar moest trouwen en dat er via haar mogelijk een zoon geboren zou worden. Op dat moment zijn ze al tien jaar in Kanaän (Gen. 16:3) Hoelang ze al in Kanaän waren in Genesis 15 staat er niet bij, maar na de geweldige belofte in Genesis 12 moesten ze dus al tien jaar wachten. Sarai neemt daarop de regie in eigen handen. Dit is echter niet naar Gods wil! (Is dat mede de reden dat in hoofdstuk 18 voor het eerst ook Sara zelf getuige is van de woorden van de Heer?) De zoon van Abraham en Sarai moet een zoon van de belofte zijn (zie ook bij Paulus in Galaten 4:21-22). In hoofdstuk 17 belooft de HEER opnieuw een zoon. Abraham is dan inmiddels 99 jaar en woont al 24 jaar in Kanaän! De HEER sluit in het zeventiende hoofdstuk een verbond met Abram en hij en Sarai krijgen dan ook beide hun nieuwe namen: Abraham en Sara. Dit laat ook iets van een nieuw begin zien. Tegelijk bevestigt de HEER hier zijn trouw aan Abraham. In hoofdstuk 18 lezen we dan over een bijzondere ontmoeting. De HEER verschijnt aan Abraham samen met twee engelen (zo lezen we in hoofdstuk 19) in de gedaante van drie mannen. Hij komt dus heel dichtbij! Het is veelzeggend dat juist in het Oude Testament, waarin ook veel over de heiligheid van God wordt gesproken, zo menselijk over God wordt geschreven. Iemand noemde het een 'huis-, tuin- en keukenverschijning.' Zo intiem wil Hij blijkbaar met ons omgaan. Abraham toont hier zijn gastvrijheid die heel groot is. Wil de Heer zijn gastvrijheid hier testen? Hij presenteert de drie mannen een vorstelijke maaltijd. Heeft Abraham iets in de gaten? Hij buigt zich, spreekt één van hen aan met heer (waarom juist die ene?), noemt zichzelf 'uw dienaar' en als de gasten eten blijft hij staan (v. 8). Abraham heeft ook de indruk dat ze op doorreis zijn (vs. 5, ze zijn inderdaad onderweg naar Sodom en Gomorra). Hiermee wordt al vooruitgegrepen op het vervolg.

Vers voor vers

- Vs. 1v De HEER zelf komt bij Abraham op bezoek. Het is een bijzonder tijdstip: op het heetst van de dag. Je krijgt de indruk dat de drie mannen er ineens zijn. Zouden dit voor Abraham redenen zijn om te denken dat hier 'meer aan de hand is'?
- Vs. 9v De mannen (let op het meervoud, er is blijkbaar niet één woordvoerder) blijken de naam van Sara te kennen! Dan neemt een van hen het woord. Opvallend is dat de HEER haar niet rechtstreeks aanspreekt. In de cultuur van die tijd sprak een vreemde man een vrouw echter niet zomaar rechtstreeks aan. Over de terugkomst van de HEER na een jaar lezen we trouwens verder niet. Zit in die vraag 'waar is Sara, uw vrouw?' ook een diepere laag? Zoals in de vraag 'Adam, waar ben je?' Heeft Sara zich verstopt? Wil de Here God haar weer midden in het leven brengen? In ieder geval laten deze woorden zien dat deze mannen geen gewoon gasten zijn die even op bezoek komen.
- Vs. 11 De schrijver laat hier zien dat menselijkerwijs gesproken Sara niet meer zwanger kan worden. Wat er staat te gebeuren is een wonder van de Here God!
- Vs.12 Sara moet lachen om de woorden van de vreemdeling. Zal zij minder dan Abraham doorgedraaid hebben wie hier op bezoek is? Zou ze gelachen hebben als ze geweten had wie er op bezoek was? Hoe dan ook, de HEER wat er in ons hart leeft. Sara heeft er in ieder geval geen vertrouwen in en laten we eerlijk zijn, gelet op de situatie, ook best wel begrijpelijk. En hoeveel pijn en teleurstelling gaan er misschien schuil achter deze 'lach'? In de NBV staat dat Sara Abraham 'mijn man' noemt, eigenlijk staat er 'mijn heer' wat past in de verhoudingen van die tijd.
- Vs. 13v Ook hier richt de Heer zich niet direct tot Sara. Hij blijft zich aanpassen aan de gebruiken van die tijd. Zou voor de HEER iets te wonderlijk zijn? Opnieuw bevestigt de Heer hier de geboorte van een zoon.
- Vs. 15 Blijkbaar gaat er iets bij Sara dagen. Ze schrikt, staat er in de NBV. Je zou ook kunnen zeggen: ze werd bang. Voelt ze hieraan dat ze ten onrechte getwijfeld heeft aan Gods belofte? Snel ontkent ze dat ze gelachen heeft. Denkt ze dat ze de HEER om de tuin kan leiden? De HEER reageert kort: je hebt wel gelachen. Consequenties worden er aan de leugen van Sara niet verbonden. Heeft de HEER 'begrip' voor het ongeloof van Sara? Hij kent immers de teleurstellingen, de pijn van Sara.
- In ieder geval zal Sara later regelmatig teruggedacht hebben aan haar lach. De zoon die geboren wordt krijgt immers de naam Isaak. Die naam betekent: hij lacht. En Sara weet: God doet wat Hij belooft! De lach krijgt hiermee een andere inhoud.

Vragen

- Geduld is een schone zaak zeggen we vaak. Is jouw geduld wel eens door de Here God op de proef gesteld? Hoe ging je er mee om?
- Wat vind jij van de gedachte dat de Here God alles weet en ziet (zie Psalm 139!)

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 105: 1-4

Lied 164

Lied 738

Gezang 304 LvdK

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn

Laat de kinderen tot Mij komen

Lees je bijbel, bid elke dag

Door de kracht van de Heilige Geest

Hemelhoog 455

Hemelhoog 506

Hemelhoog 382

Hemelhoog 222

Auteur: PZ

Blij!

Inleiding

Waar word je blij van? Hoe kunnen de mensen aan je zien dat je blij bent?

Praat hier met de kinderen over, laat ze iets uitbeelden. Vrolijk kijken, lachen, dansen, zwaaien. Je kan blij zijn als je jarig bent, of als je beste vriendje komt spelen. Je kan God bedanken als je blij bent. Want God zorgt voor het blijde van elke dag en het blijde van iets bijzonders. Sara wordt ook heel blij, luister maar.

Bijbelvertelling

Abraham zit voor zijn tent. Het is warm, heel erg warm. Dan ziet Abraham ineens drie mannen staan. Abraham gaat meteen naar ze toe. Hij buigt voor hen en zegt: 'Kom verder, het is warm, ik zal water voor u laten halen zodat u uw voeten kunt wassen. Ik zal ook zorgen dat u te eten krijgt voordat u weer verder gaat.'

'Dat is fijn' zeggen de mannen 'we gaan hier bij deze boom zitten, in de schaduw.'

Abraham gaat vlug terug naar de tent. 'Sara' roept hij 'we hebben gasten, maak vlug wat te eten klaar, ik haal vlees en ook boter en melk.' Sara gaat vlug aan de slag.

Als het eten klaar is brengt Abraham het bij de drie mannen. Ze eten en drinken, het smaakt lekker.

'Waar is Sara, uw vrouw?' vraagt een van de mannen aan Abraham. 'Zij is in de tent' zegt Abraham. De man zegt nog meer: 'Over een jaar komen wij hier weer terug. Dan zal uw vrouw een zoon hebben.' Sara hoort wat de man zegt. Ze lacht. Zal zij een zoon krijgen? Dat is toch niet te geloven. Ze is al oud, ze kan vast geen kindje meer krijgen. Vroeger toen ze jong was wel. Maar dat is nooit gebeurd. 'Waarom lach je Sara?' zegt de man, 'ge-loof je niet wat ik zeg?' 'Ik heb niet gelachten' zegt Sara. Maar een van de mannen kijkt haar aan en zegt: 'Ja, dat heb je wel'. Sara voelt dat haar wangen rood worden, ze schaamt zich. Ja, ze heeft wel gelachen maar dat durft ze nu niet te zeggen. Snel gaat ze weer verder met haar werk in de tent.

Zou het echt waar zijn? Abraham kan het ook nog niet geloven. Maar voor God is niets onmogelijk, wat Hij wil zal gebeuren. En zo is het ook. Er wordt bij Abraham en Sara een zoon geboren, net zoals God had beloofd. Ze noemen hem Isaak.

Wat zijn ze blij. Abraham en Sara zijn toch nog vader en moeder geworden. God heeft ze een zoon gegeven. Weer moet Sara lachen maar nu omdat ze zo blij is. Kijk eens hoe lief Isaak is, hij trappelt met zijn beentjes, hij lacht naar Sara.

Nu is hij nog klein maar als hij groter is gaat hij met Abraham mee, gaat hij ook voor de dieren zorgen en zal Abraham hem over God vertellen.

Gebed

Soms denken de mensen dat iets niet kan, dat iets nooit zal gebeuren. Maar Abraham en Sara hebben gemerkt dat U doet wat U belooft. Zij hebben een zoon gekregen. Wat hebt U goed voor hen gezorgd. Wij bidden U of U ook voor ons wilt zorgen en voor alle mensen die het moeilijk hebben. Amen.

Auteur: IFF

Blij om dit kind

Inleiding

Heb jij wel eens heel lang op iets moeten wachten? Stel je voor dat je ouders voor jouw verjaardag een hele mooie nieuwe fiets hebben besteld. Precies zoals jij 'm hebben wilt. Een mooie kleur, allerlei snufjes erop. Maar eerst moet je wachten tot je jarig bent over twee maanden. Tjonge acht weken wachten, dat is lang hoor! Maar dan komt er wanneer je bijna jarig bent een telefoontje van de fietswinkel. In de fabriek waar je fiets moet worden gemaakt is het zo druk, ze lopen achter op schema. De fiets wordt pas over een half jaar geleverd. Nou dat is ruim na je verjaardag. Wat een tegenvaller! Maar ook die tijd gaat weer voorbij en je kijkt nu toch echt wel uit naar je nieuwe fiets. Er komt een belletje van de fietswinkel, de fiets is binnen. Maar wanneer je in de winkel komt blijkt het een hele andere fiets te zijn dan die jij uit de folder hebt uitgezocht. De kleur is helemaal niet wat jij wilt, en er zit geen bagagedrager op en een lelijke bel. De eigenaar van de fietswinkel vindt het heel vervelend. Hij zal een nieuwe fiets bestellen, er is iets verkeerd gegaan. Maar eh...dat duurt weer wel een maand of vier. De kinderen uit de klas vragen naar je fiets: 'Hey, jij kreeg toch een nieuwe fiets voor je verjaardag? Is die er nou nog niet? Je bent bijna weer al jarig' Je schaamt je ervoor, je bent er verdrietig over en je gelooft bijna niet meer dat het nog goed kan komen. Je wacht nu al zo lang.... En dan toch eindelijk, na heel lang wachten, nog net voor je volgende verjaardag kun je de fiets komen ophalen. Wat ben je blij! Je hebt heel lang moeten wachten, maar uiteindelijk kun je nu toch gaan genieten van je fiets. Het was het wachten waard!

Bijbelverhaal

Abraham en Sara zijn al oud. Jarenlang wilden ze heel graag een kind krijgen. De HEER had hen beloofd dat ze een kind zouden krijgen en dat ze zouden uitgroeien tot een grote familie en een groot volk. Maar Abraham en Sara wachten al zo lang. Ze zijn al zo vaak teleurgesteld. Ze durven er niet meer op te hopen dat hun liefste wens in vervulling zal gaan. De dagen dat ze kinderen kunnen krijgen zijn voorbij. Abraham heeft een zoon gekregen bij zijn slavin Hagar en daar blijft het dan wel bij, denken ze. Ze zijn te oud, hun kans is voorbij. Maar de HEER denkt daar heel anders over. Hij kan en wil ervoor zorgen dat Abraham en Sara op hun hoge leeftijd nog een kind zullen krijgen.

Het is op het heetste moment van de dag. Abraham zit in de opening van zijn tent zit. Het is te warm om te werken. Hij rust en wacht tot het weer wat gaat afkoelen. Plotse-ling staat de HEER daar een eindje verderop met twee mannen aan zijn zijde. Onmiddellijk staat Abraham op, hij rent de tent uit en gaat de mannen tegemoet. Als hij ze heeft bereikt buigt hij diep voorover op de grond. Abraham zegt: 'HEER, wees toch zo goed om uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal water halen zodat U uw voeten kunt wassen van de lange reis. Gaat U hier onder de boom in

de schaduw zitten dan zal ik U ook iets te eten brengen. Zo kunt U weer op krachten kunt komen voor U verder-gaat' De mannen zeggen tegen Abraham: 'We nemen uw uitnodiging graag aan'

Abraham gaat snel naar de tent, naar Sara. Hij zegt tegen haar: 'Vlug, bak wat vers brood' Daarna rent hij naar zijn kudde en zoekt een mooi kalf uit. Hij geeft een knecht de opdracht om het onmiddellijk klaar te maken om op te kunnen eten. Iedereen gaat snel aan de slag. Na een tijdje kan Abraham de maaltijd meenemen naar de mannen die nog onder de grote boom zitten te rusten. Het ge-braden vlees, brood, melk en boter. Abraham heeft een uitgebreide maaltijd voor zijn gasten klaargemaakt. De gasten beginnen te eten en Abraham blijft uit beleefdheid staan en kijkt toe. De mannen beginnen tegen Abraham te praten. Ze zeggen: 'Waar is Sara, je vrouw?' Abraham wijst: 'Daar in de tent', zegt hij. Dan zegt een van de mannen: 'Over precies een jaar komen we bij je terug, en dat zal je vrouw Sara een zoon hebben' Sara staat bij de ingang van de tent af te luisteren wat de mannen met Abraham te bespreken hebben. Ze is nieuwsgierig en wil weten waarover gepraat wordt. Sara schiet zachtjes in de lach als ze hoort wat de mannen voor boodschap komen brengen. Dat kan toch niet. Jaren hebben ze gehoopt op een kind. Jaren zijn voorbijgegaan zonder dat die grootste wens van haar in vervulling is gegaan. En nu is ze zo oud als een oma. En oma's kunnen geen baby's meer krijgen.

Dan vraagt de HEER aan Abraham: 'Waarom lacht Sara? Waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind kan krijgen? Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk?

Over precies een jaar zal Ik bij jullie terugkomen en dan heeft Sara een zoon' Sara komt geschrokken de tent uitrennen. Zou het echt? Is het de HEER zelf die haar deze boodschap brengt? Ze buigt diep voorover en fluistert: 'Ik heb niet gelachen' Misschien durft Sara de waarheid niet te zeggen. Ze wil niet dat de HEER denkt dat ze geen vertrouwen in Hem heeft.

Maar de HEER weet alles. Hij zegt simpelweg: 'Ja, je hebt wel gelachen'

De HEER en zijn boodschappers verlaten de tent van Abraham.

Niet veel later merkt Sara dat ze in verwachting is. Het ongelooflijke is gebeurd. Na zo lang wachten heeft de Heer zijn belofte vervuld. Niet op de tijd van Abraham en Sara. Die hadden de moed al opgegeven. Maar op zijn tijd. God laat zien hoe machtig Hij is. Hij kan ervoor zorgen dat twee oude mensen nog een kind kunnen krijgen. Bijna een jaar later wordt Isaak geboren. Zijn naam betekent 'hij die lacht'. Ook Abraham en Sara zijn blij en kunnen lachen. Blij om dit kind. Blij met dit grote geschenk van de Heer. Een kind waar ze bijna niet meer op durfden te rekenen. Isaak mag de stamvader worden van een groot volk. Het volk van de HEER.

Afsluiting

Wat zijn Abraham en Sara gelukkig met de geboorte van Isaak. Wie had durven denken dat dit nog kon gebeuren op hun hoge leeftijd? Maar de HEER zegt het zelf tegen Abraham:

'Zou voor Mij iets te wonderlijk zijn?' De HEER kan en wil wonderen verrichten, ook in jouw leven. Soms zitten dingen tegen in dit leven. Soms gaat het je niet echt voor de wind. Maar je mag weten dat God je leven in zijn hand houdt. En dat er ook vandaag de dag soms nog wonderlijke dingen gebeuren. Want zou voor de HEER iets te wonderlijk zijn?

Auteur MMe

God geeft ons blijdschap

Bijbelverhaal

We lezen vandaag verder over Abraham. Dit verhaal draait weer om de belofte van God aan Abraham. Wat is er beloofd? Nog even op een rij: Een zoon, een plek om te wonen en zegen voor de wereld. Het moet Abraham nu wel duidelijk zijn geworden dat het God zelf is die ervoor zal zorgen. Hij als mens kan hier niets aan bijdragen. Van Sara wordt al vanaf het begin geschreven dat ze onvruchtbaar is. En nu zijn Abraham en zij allebei ook op hoge leeftijd gekomen. En wat het land betreft: Abraham heeft zijn tenten opgeslagen op een mooie plek; onder de eikenbomen van Mamre. Maar hij leeft daar als een vreemdeling. Er is geen stukje grond van hemzelf bij. Wat hij moest doen heeft hij gedaan. De besnijdenis heeft plaats gevonden. Nu is het wachten op God. Wachten en geloven. Met nieuwe moed, elke nieuwe dag.

Het verhaal begint met te beschrijven dat Abraham op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zit. Siësta in de schaduw van de eikenbomen. Dan ineens komen daar drie mannen aan. Dit moment is geen gebruikelijk tijdstip om te reizen. Wie trekt er op het heetst van de dag door de woestijn? Het lijkt wel of ze uit de hete luchttrillingen aan de horizon tevoorschijn zijn gekomen. En ze staan nog stil ook! Onmiddellijk komt Abraham in beweging. Hij buigt zich voorover en toont hiermee eerbied en diep respect voor de bezoekers. Abraham nodigt hen uit om zijn gasten te zijn: 'Mijn heer, wilt U van mijn gastvrijheid gebruik maken, voordat u verder reist? Vieze voeten en een lege maag, daar weet Abraham wel raad mee. Hij noemt zichzelf 'hun knecht': 'Ga niet aan uw knecht voorbij' Zo snel als hij kan regelt hij water. Hij biedt de gasten een schaduwplek onder de bomen in zijn tentenkamp. De bezoekers zijn God de HEER en twee engelen. God komt als mens, als een vreemdeling. En Abraham mag Hem wat aanbieden. Zelfs al heeft Abraham veel knechten, toch bedient Hij de gasten persoonlijk. Abraham loopt van de ene plaats naar de andere om er zeker van te zijn dat er een goede maaltijd wordt klaargemaakt. Heel royaal wordt er gedeeld, en wat mooi dat Abraham het zelf heel bescheiden een stukje brood en een beetje water noemt. Hij spreekt niet groot van wat hij allemaal regelt. (lees maar in vers 4 en 5) Nee, hij is heel bescheiden. Maar ondertussen laat hij het beste wat hij heeft klaarmaken; Het beste kalf, een grote hoeveelheid goede meel voor koeken. Boter en melk. Alles is in rep en roer om zo snel en zo goed mogelijk de gasten te bedienen. Terwijl zij eten, blijft Abraham bij hen staan, om hen te kunnen bedienen als het nodig is.

Maar de HEER is voor wat anders gekomen. Hij stelt een wat vreemde vraag aan Abraham: 'Waar is Sara, uw vrouw?' Als Abraham vertelt dat Sara in de tent is, spreekt de HEER een belofte uit: 'Ik zal over een jaar bij u terugkomen, dan zal Sara een zoon hebben'. Sara heeft zich niet laten zien, dat hoorde zo in hun cultuur. Een vrouw hield zich op de achtergrond. Maar ze spitst haar oren als ze haar naam door het tentdoek hoort noemen. Ze kan niet anders dan erop reageren met een glimlach,

een trieste lach. Sara weet dat het met haar lichaam niet meer kan; zwanger worden. Ze is te oud om een kind te krijgen. En voor haar man Abraham geldt hetzelfde. Dan wordt echt duidelijk wie er op bezoek is; de HEER, die alles weet! Hij vraagt waarom Sara net heeft gelachen. De HEER weet precies wat Sara dacht. Voor Hem is alles zichtbaar en open. Voor Hem is ook niets te wonderlijk. Hij zegt voor de tweede keer dezelfde woorden: Over een jaar, zal Ik bij u terugkomen en zal Sara een zoon hebben. Sara ontkent dat ze erom gelachen heeft, misschien schaamt ze zich wel. Ze zal ook wel geschrokken zijn. Maar Gods boodschap is duidelijk. 'Sara, je hebt wel gelachen, misschien dacht je wel: Jammer, God. U had eerder moeten komen. Maar je zult echt lachen, vanwege het kind dat geboren zal worden'!

Discussievragen

1. Boven dit verhaal staat: God verschijnt aan Abraham bij Mamre. Abraham ziet 3 gewone mannen komen, maar krijgt toch in de gaten, wie werkelijk bij hem op bezoek komt. Pak het bijbelgedeelte er nog eens bij: Waaruit kan Abraham weten dat het God is?
2. Abraham en Sara leren geloofslessen. Want geloven moet je leren. Wat zien ze (nog) niet, maar mogen ze geloven/verwachten? Ze krijgen tekens van God om hen te helpen geloven. Welke?
3. Abraham noemt wat hij aan de gasten wil geven klein, maar hij bedient hen heel royaal, wat kunnen wij hiervan leren?
4. Uit dit verhaal blijkt wel dat God alles weet, zelfs wat wij denken bij voor Hem bekend. Hoe voelt dat?
5. Abraham en Sara hebben iets om naar uit te kijken, hoe is dat bij ons? Waar mogen wij naar uitkijken?

Opdracht voor het gebed

Zou voor de HEER iets te wonderlijk zijn? Denk aan een moeilijke situatie in jouw leven, in jouw familie of in jullie gemeente. Of in ons land. Laat ieder van jullie iets bedenken. Schrijf het eventueel op. Bespreek dat straks (bidt er voor) in het gebed en vraag of God ook aan jullie wil laten zien dat voor Hem niets te wonderlijk is. Jullie mogen net als Abraham en Sara leren om veel van God te verwachten. Hij is Almachtig!

Auteur: RE